

სტალინის უსურსებელი

სურათებიანი დამატება

სინემი

დამა... ფიქრი, ჩემი ფიქრიც მისებრ შავია, ჩემი ორგანოც ვეღარ აგზავს, დამნაშავეა. თვით ეს კვლევები და ლამაზი, რეინის სარკმელი მომწველელია, მის გარე უფალი ფრთხილი დამრგველი. თითქოს თვით ცხიპე, შეხუპული მისი ჭკერი დაუსუნათ, ვით მტრული და ჭკუენის მტერი! ისინივეს არღვევს დარჯიას მსოფლო ფეხის ხმა, ან შეხობლისა ძიღში მწარე ჭკუითისი, შთაქმა. ხან ზაქს სარკმელს მივატრეკვს შემოდასდ თვალებსა, სადღაც შორს ცაზე ვლავ გრესავს თქრის რკალებსა... მინდა იმ ვლავს თავისუფალს გადავუხვიო და მუშინან, რომ ბორკილი არ შევარხიო! მინდა ვიტრო, გამშრალა ჩემი ცრემლები და პრახით საცხის მოკუპული მირჩავს ზელები. ახ, ფიქრი, ფიქრი, მწარე ფიქრი რა რივ შავია მტრამი ახ სუთან, ის ხომ ჩუთან დამნაშავეა?! ის ვულს მიწაწინის, რკაული შავი საზრის ვეღლი, სად არა მისგან ჩემი მსხლედი, ჩემი დამრგველი! შავრამ აგზავს შერბალებს? სსსცდალა! მის მიკერება, მის შეხედრად კი საფრთხილსა! ჭაღაქო, გინავს და მე შინანს კესურბები, თავს დაეტრიალებს მსოფლო ჩემი შავი ფიქრები, მაცამა აღზღვეპე, გაიღვეთ და მამასუხე, რათა და რისთვის დამაწველით, სული შემხუთე? მინახსუვით, ვინ თვათი ჩემიან არ დროსა, როცა შევგვ ფრთხილად ხელი შევიდა სარკმელსა, მის გაიღვება, ჰური მითხავ, მე არა მქონდა და ლურსიცი კი ვერ გაგებულა, ეს შეგბოდა! მამასუხეით, ვის ტესმოლათ ჩემი ცრემლოდის და თვითონ ჩემი ტანვავ, ცრემლი, უფოთი წამება, არა, ურთა მამასავის თქვენი სიმდიდრე, ურთა თვენი ტეზალი ზედი და ფეფურება! თქვენს გეზინათ, არ გუნძობდი მე თვითონ ჩემი თავს? ან ვზარმაცობდი, ვნებავთობდი, ვხოკავდი შრომის? არა და არა, ვეღაფერიც მე გამოვადე; ცხოვრება თქვეთივის სამოთხე, ჩემთვის კი ბაღი! და, აჰ, ახლა ცასერილი მაქვს მე სისხლით ხელი, და აგზავის დამწერეს ზურგზე სასული! ფიქრი, ოხ, ფიქრი, შავი ფიქრი არა მშორდება, მითხარ, სარკმელი მივაჭულო, რის გათქრება?!
ი. ევლოშვილი

მხასური. ბატონს კითხულობენ, საქმე გვაქვსო.
სოფიო. სიხოვე. ბატონიც ეხლავ გამოვა.

სენა მისაბი

სოფიო და ვიდეოკვირი

(კარებში გამინდობა ვიდეოკვირში, აცნა შავი, კისრამდე შეგრული ძველი გაქტეპა, ჭრული შლავარი. სოფიო იგნობს მჭარს „მანოვან მემადისას“. ოღსავ შეჭკივლებს და ერთა ალავის ცანერდება. ვიდეოკვირში მორცხვად და ტვანქად უყვარს თავს. ჰუხა).

სოფიო. ჩემი მჭარი ეხლავ გეპაბლეთო. (ვიდეოკვირში უსიტრეოდ თავს უგრავს და თვალებს დიდხანს მუჭანერებს სოფიოს, რომელიც კუბუზავად განკარგობს). თუ თქვენ იმასთან რაიმე საქმე გავქო, მე შემიძლიან...

ვიდეო. (ხასხელებს). ფიქრში წახული. პან მოდევსკის-თან მე პირილი საქმეები მაქვს (სოფიო გადავ მარჯვნივ და აღბობს შინაჯეს. ვიდეოკვირში ითახს ათავადერებს და უგრად მზის ხეს შეინაშნავს. თვალზე უგრწუნებდა, ათავად-წათვალდებურს ხეს და ჟობიდან სავვე პაღის დანს ამოაღებს) აა!.. ჩემი ბზის ხე!..

სოფიო (შეშინებული). რას შერებთი?

ვიდეო. (დახვლი ხმით). ამ ხეს მოვლა აკლია...

სოფიო. თუ თქვენ ძალიან საპირო საქმე არა გავქო ჩემს მჭართან, მე შემტრო თითონ...

ვიდეო. (დანს შეინახავს. რიხად). მომიტყევეთ პირილი საქმეა.

სენა მისოხი

თვითივე და ივანი

ივანი (შემოღის მხიარული. ხელში სურათი უჭირავს, რომელსაც ჭკრემი ათამაშებს და ცოლს უნდა გადასცეს). აბა, შეხედეთ... (უღებს შეინაშნავს ვიდეოკვირის და თავისა დაიგნებ. ვიდეოკვირში თვალებს დამტრებს, თვან სვადლობს ჰარველ შთაბეჭდვლებას როგორც თავი დადწილს და თავისუფლად ილახარაკოს). აა... პან ვიდეოკვირში... წარმოიდგინეთ მხასურს არაფერი უთქვამს ჩემთვის... (ჰუხა) რას გეპობინებთ? (ვიდეოკვირში თვალები სოფიოზე ანაშნებს, მისი აქ ფოფანს შურათა. მკერამ სოფიო თითქოს ვერ ამჩვენს და არ მიაღის).

ივანი. პან ვიდეოკვირი, თამაზლ შეგიძლიათ საქმეზე საუბარი დიდწყით, რადგან (სოფიოზე ანაშნებს) ჩემს შორის არაფერიან სოფიოლოს იდეოლი არ აქვს.

ვიდეო. (ერუდ) მე მინდოდა მოვლაპარაკებოდი მხოლოდ პირილი თქვენ...

ივანი. (დახეულებ, მკერამ ზრდილობასად). მე ბევრი დრო არა მაქვს... ჩემი ცოლი და მე ეხლავ მევიდეოგრო... ცელი რახანი გვიცდის (ფანჯარაში გახვდაჯეს); დობ, გვიცდის კიდეცა ტუჩაში. სხვა დროს რომ მოხვიდოდეთ, პან ვიდეოკვირში...

ვიდეო. მე არ ვფართმევე ბევრ დროს. მე უსათუოდ დღესვე უნდა გავათავო ჩემი საქმე (კუბუზავდა). მხოლოდ რამდენიმე წუთი მინდა...

ივანი. სოფიო, დაგეტყვე მარტონი! (სოფიო არ მიადის) რომდენიმე წუთით... ხომ, პან ვიდეოკვირში მანამ შენი ქუცლი დიდწყით, შენდევ ერთად ვვიდეო... (ტუდ მოსული). წახვალ თუ არა. (წაღებ ხელს ჭკაღებს, რადგანს უგრმა ჩანსუ-წრულებს და სასადილო თთახის კარებსკენ გაიკვლებს, შავრამ

ზანოზანი მუხალი

ღრმაკული ნაწივეტი 1 მოქმელებად

სტ. კმიფოშევისას*)

სენა მისოხი

სოფიო და მხასური

სოფიო (მსახურს). შეგიძლიან აილაგო (მსახურის ააღაკებს და გადას. ისმის ხარის ხმა. მსახური ხელახლა შემოდის).

*) იხ. „დამატება“, № 297.

ტყუარების სპორტულიანი ღვაწლიანი

კარგა მალე ისევე ნახევრად გაიღებს და სთავის თეთრი კაბა აა-
შინდება).

სიბნე მისთვის

ივანე და ვიდელეკერი.

ივანე. (მთელი ეს სიტყვა ხმა დაბლა უსწამოებს) დაბრძან-
ითი.

ვიდელე. გმადლობთ. (დას უწრავად) იცით, ჩემი ცოლი
რომ მოკვდა?

ივანე. აი, ესეც არის გაცივებული წარმოიდგინეთ...

ვიდელე. (უბნ გაწმინტინებს). ხუთი თვე გავიდა მას
შემდეგ, რაც მოკვდა. მაგრამ ჯერ კიდევ ბევრად უფრო
აღრე, ვიდრე უკანასკნელად სული აღმოებოდა, ვამჩნევდი,
რომ რაღაც იღუპალი სედა მეტად სტანჯავდა. საცოდავს
ენებლობდა მოშორებოდა ბევრებს... (დაბლა) ზე... (ხმა
უყრავს). მაგრამ, ამას წინად, როდესაც ვარჩედი
საბრალოს შემდეგ დარჩენილ ავეჯეულობას, უცერად
სკიერის ქვეშ წაიწყდი აი ამ წერილების შეკვრას. (ჭაბდავ
ამოაღებს ქაღალდს) სათითაოდ გადავსწავდი, მინდოდა მათ
შორის მყოფი კიდევ რამე მოგონებოდა... ისეთი მოგონება,

ივანე (შეინტრევა, თითქოს წინააღმდეგ რა უნდა სიტყვას).
ვიდელე (დასწრებით). ის წერილები—თქვენი წერილები
იყო. თქვენ ხელს არ აწერდით, მაგრამ მაინც დარწმუნებუ-
ლი ვიყავ ამას... მხოლოდ მაშინ მივხვდი ნამდვილ მიზეზს
თქვენის შორის სიარულის ჩემს ბაღში. მე მაშინ გულ-
წრფელად მრწამა, მჯეროდა, რომ თქვენ გიყვარდათ ყველი-
ლები, რომ... (ხმა უწყვეტად, პატარა პაუზა) მაგრამ რაზე ვლა-
პარაკობ?... თქვენ შემოიპარეთ ჩემს სახლში, როგორც ქურ-
დი...

ივანე. პან ვიდელეკერი...
ვიდელე. (გადავკამს მისკენ რამდენიმე ნაბიჯს). თქვენ შე-
მოიპარეთ ჩემს სახლში როგორც ქურდი და, როგორც ფუ-
ფუნებაში გაზრდილი, თვითონება ბატონმა, თავაშუვებულ
ენებათა ლევის დასამყოფილებლად შეაკდინეთ ჩემი ცო-
ლი. გიმეორება: მხოლოდ თავაშუვებულ ენებათა ლევის
დასამყოფილებლად, რასაც ეს წერილები ნათლად ამტკი-
ცებენ. მე უბრალო, ხუმარ კაცს, კარგად მესმის, რომ ჩემი
ცოლი თქვენთვის მხოლოდ ცოცხალი ტრინა იყო, დროს
გასატარებელი ნივთი... ქალი ლამაზი იყო და ამასთან ახალ-
გაზდა... ლამაზი და ახალგაზდა ქალები ხომ განგებს გაუჩე-
ნია მხოლოდ გარყვნილ ბატონთა ბინძურ სურვილთა დასა-
მყოფილებლად...

ივანე. პან ვიდელეკერი! ასეთი უსიამოვნო ლაპარაკი
არავითარ დასკვნამდე არ მივყვები. რაც ერთხელ მოხდა,
მისი შეკლა ყოვლად შეუქლებელია. მე მზად ვარ დავა-
მყოფილოთ, როგორც ინებებთ.

ვიდელე (გერ მისვებას). დამამყოფილებთ? იგი თქვენ
თითონე ამბობთ, რაც მოხდა, მისი შეკლა შეუქლებელიაო.

ივანე. მე მინდოდა მეტყვა, თუ თქვენი პატიოსნება
შებდალულია...

ვიდელე. ჩემი პატიოსნება შებდალული? რათა გგონიათ?
თუ ვინმე შებდალულია და ამ შემთხვევაში უსინდისო საქციე-
ლის ჩამდენი, ეს მხოლოდ თქვენა ხართ...

ივანე (მოუთმქვდა). მამ რა გნებავთ?

ვიდელე. (ბრხინათ) მოითმინეთ, ნუ ლელებით... ამ
ერთი წლის წინად, როდესაც ჩემთან დაიარბული ვითომდა
ყვეილების სასყიდლად, მასხონებ, რა თავიზიანდ მიბასებო-
ლით... ხან-და-ხან მთელის სათაობათაც კი საბრალო ვემას
თანდასწრებით. (პაუზა) და როდესაც თქვენ ხელმოკრდ
დაბრუნდით სამის კვირის შემდეგ... მე უკვე ყოველივე ვი-

პოლკოვნიკი ნ. ნ. იოსელიანი,
შეკვნიანის მხარეში მოკვდილი

რომელიც ოდნავ მაინც შემინუსებულა მძიმე სევდას... მძიმე
კავშანს... (პაუზა) ის წერილები თქვენი წერილები იყო...

აშონელები სილამის ახლევან ტყე-რუკებს ზორტ-არტურის ვეყუგების დროს.

კოდი, მაგრამ შეშინდა თქვენთან მისვლა—საშინლად შეშინდა, რადგან დარწმუნებული არ ვიყავ ჩემში... ვგრანობდი, რომ თქვენი დანახვაც კი საკმარისი იყო, რომ სისხლი თავში ამეარდნოდა და ჩამედიანა, თვით ღმერთმაც არ უწყის რა... მე კი ყოველივე ამისა საშინლად შეშინდა... შეშინდა... როგორც მამის მკირე წლოვან ბავშვებისას... და ვცდილი. ჩემს თავს მე თითონ ნუგეშს ვაძლევდი, ვეუბნებოდი: მოთმინე, დაწყნარდი, მოიხმე მოთმინების ყოველივე მალ-ღონე და როდესაც შესძლებ პირდაპირ შეხედო თვალებში იმ ადამიანს, რომელმაც ნამუსი ახადა შენს კოლს, რომელმაც შეხალა საყვირელ ქალის, შენივე კალის სახელი, მაშინ თამაშად მიუბახლოვდი და, როგორც უდიერმასებრე გლტემა, ჩაუშტრივი შენს შეურაცყოფელს გვერდები (შეშტებს მაკეუშეს და აყანეს მიუხლოვება, რომელღაც უნაჭრად უკან იწყებს). ნუ გეშინიანთ. (დაცინეთ) ხელს არ გახლებთ. მაგრამ დღეს ჩემი უკანასკნელი გადაწყვეტილებაც კი უარყავი. ვნახე თქვენი ახალგაზდა კოლა... მან, თითქოს იგრანო განკითხვის დღის მოახლოება, არ უნდოდა აქედან გასულიყო და ცდილობდა, რომ ორივენი ერთად, პირის-პირ არ დავეტოვებინეთ. (პაუზა) და ან რად უნდა იცოდეს მან ყოველივე ეს? რა საჭიროა იმის მებდნიერებს დარღვევა? ის, რასაც ვიკრავლია, დარწმუნებულია თქვენში ისე, როგორც მე ვიყავ დარწმუნებული ჩემს კოლაში. და თუ დღეს უენებელი გადაშირჩია, თუ ხელს არ გახლებთ...

ივანე. (მიუხლოვება ახლევანზე). პან ვიდელევიჩი! მოთმინებასაც სახლგარე აქვს, სთქვით პირდაპირ, რა გნებათ, ან...

ვიდელ. (მიაწყეს მისკენ) ან?.. (ერთმანეთს თვალებში შესქქრანს)

ივანე. მითხარით მოკლედ და გდაქართი: რას ითხოვთ ჩემგან?

ვიდელ. (წერალებზე უჩვენებს) თქვენი წერილები პასუხია ჩემის კოლის წერილებისა. ვითხოვ ამ უკანასკნელთა დაბრუნებას.

ივანე. ქორწინების წინ დაეწვი.

გურია.—ჩაღის გამედიავი ოზურგეთში.

ვიდეო. (გურადღებს არ აქცევს). სრულიად არა მსურს, რომ ჩემი შურაცხების საბუთები ვისმეს ჰქონდეს და უცხო აღნიშნულთა ერთად თავისუფლად დითარეშობდეს ამ ქვეყნიად. დამბირუნთ ის წერილები უკანვე, თქვენ კი ინებეთ თქვენი. (გრთხაშად მიაწადს ივანეს წარღლებს, ივანე უხეურად ჩამოართმევს. მგორე შეღმა ივანეს ფოტოგრაფიულად სურათი უჭრანეს, რომელიც სულაც არ ახსოვდა).

ივანე. უკვე მოგახსენეთ, რომ თქვენი ცოლის წერილები არა მაქვს, დეწუთი.

ვიდეო. ჩემს ცოლს კი არ დაუწევს, მაშ თქვენ რად დასწუთო? ნებას ვერ მოვკცემ, რომ ამ გვიარის აბუთები ხელთ იქონიოთ.

ივანე. პატიოსან სიტყვას ვაძლევთ, რომ არა მაქვს!
ვიდეო. (გაცხარებულად) მე თქვენი პატიოსნების არაფერი გამეგება! თქვენმა ქებულმა პატიოსნებამ შეგაძლგინათ ჩემის ცოლისათვის ნამუსი ავტხადათ... ჭურდი, როდესაც იპარავს და მტაცებლობს სიმშობისაგან იძულებული, კარვად გრანობს, რაც მოვლის სამეფაგროში; თქვენ კი წამართვით ცოლი, მრამპართე ბენდინერება მხოლოდ საზიზარა ქვევა გრანობებიო დასკამაყოფილთად დარწმუნებულმა, რომ ამისათვის არა-ციოთარ სახეგლს არ დავაკისრებენ, თქვენ ყოველსავე ჭურ-ღზე მდამალი ხართ!

სენა მამფისი

ივანე და სოფიო

სოფიო. (კარგში გამხსნება) ივანე! (ვადეკლავებინ სახტად რჩება. სოფიო ქმარს გვერდში ამოუღდება).

ივანე. (აღღებულად) არაფერია, ჩემო კარგო, წიდი მოისვენე, დავტოვებ მარტონი, (შაჟს. ვადეკლავებინ მუფხლოვ-დება ზხის ხეს და ჰვლავს რამდენიმე ფურცელს).

ვიდეო. (ურუდ). თუ თქვენ აღარ მოგეპოვებთ ის წე-რილები (სოფიოს), უმორჩილესად ვთხოვთ მოგვიტოოთ... (უნდა წაიღეს, მაგრამ შესვდება და ივანეს კაბინეტისკენ მიდის, როდესაც ივანეს გაუწორდება, სოფიო შემინებულად ხელს უჭერს ქმარს).

სოფიო. ივანე! (ივანეს წერილები გაუფარდება ხელადან და ატრკუნდ ღაბეშა).

ვიდეო. ამისი წერილები! (დახრება, აკრფეს და ისევ ივანეს გადასცემს. ამ უკანასკნელს ხელები უკანკალეს და უნე-ბურთი ფოტოგრაფიული სურათი გაუფარდება ხელადან. ვადეკლავებინ დაიხრება ასახლებად. სოფიოც ამ დროს მივარდება, მაგრამ ვე-დეკლავებინ დასწრეს აღებს, ხელთ მოიპარავს ჭელს და სურათს ისევ ივანეს აწვადს. ამ დროს კლავებ დავტრედება სურათს და გა-რინდება).

ვიდეო. (ხრინინანს ხმით). ამის რას ვხედე? ჩემი ცო-ლის სურათი?... (შაჟს) სურათი არ იყო ამ წერილთა კონა-ში. (სინჟუშის, შემდეგ) ამის წინათ თქვენ ხელში გვიტოოთ... სნანს, ოთახიდანაც სურათიანად ვამოხვედით... (შაჟს. თვა-ლებს სოფიოს გადავლავებს) თქვე არ გინდოდათ, რომ მენახა... (გრთხაშად) მაშ თქვენც იცოდით!.. (სინჟუშა) თქვენ ერთთა-დასცოდით და მასხარად ივდებდით სურათს ჩემის ბეწმე-თი და დიდისს?!. ჰა, ჰა, ჰა, ჰა! (დაღხანს უფურესს იმით. სო-ფიო წინ წამოაწევს, თითქოს უნდა ქმარს დაიფაროს; თვალები ძირს აჩქს დაშუბულად).

ვიდეო. (ქოჟანოსს, თავისვე თავს უჭრქვის, შემდეგ გა-დააფურთხებს) ფუ!.. საზიზარებო!.. საზიზარებო!.. (ქუღს და-ხურავს და წედა გავა).

სენა მამფილი

ივანე და სოფიო, შემდეგ ჰენრიკი.

ივანე (სოფიო თვალებს გადაწევს ვადეკლავებინს და როგორც კი კარში მოიხურება, ქმარს მოსცილდება და საყარკელში მოწვეუ-ტით ჩაქუშება. ივანე დასწეული შეჭურვებს ცოლს). სოფიო, სო-ნა! (სოფიო თვალებზე ხელებს მიადარებს და სტრასს. ივანე ხელს მოჰკლავებს, მაგრამ გაქუშება და გაუფარება სასადლოთ ოთახში. ივანე მარტო რჩება შემოდის ჰენრიკს).

ჰენრიკი. (მხარულად) აი, მეც მზად ვარ. წაივით!

ფ ა რ დ ა

ლადო ახობაძე.

ტფილისი.—გოდეფინის ზრისპეტრო

რედაქტორ-გამომცემელი ანტ. ზ. ჯაბანაძე